

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Bokotejem
sídlem Táboritská 1000/23, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2021 č.j. 5006/2020-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále jen „žalovaný“) ze dne 19. 4. 2021 č.j. 5006/2020-160-SPR/3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) a odst. 5 Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve výrokové části částečně změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 13. 11. 2020 č.j. MHMP 1723474/2020/Šil (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím (Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, dále jen „správní orgán I. stupně“) ve spojení s napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 67 odst. 1 správního řádu a § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) tak, že žalobce je vinen tím, že jako řidič užil k jízdě vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, čímž porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“), ve spojení s ust. § 37 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a tím z nedbalosti spáchal přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., a předjížděl, když to bylo zakázáno (při předjíždění ohrozil řidiče, kterého předjížděl), čímž porušil ust. § 17 odst. 5 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., a tím z nedbalosti spáchal přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 citovaného zákona, v důsledku čehož způsobil dopravní nehodu, neboť dne 13. 8. 2019 v době kolem 08:43 hodin žalobce řídil motocykl tovární značky Piaggio Beverly, registrační značky X (vlastník J. Š., nar. X, bytem X), v Praze 7, v tunelu Blanka ve směru od Prahy 8 na Prahu 6, kde v odbočovacím jízdním pruhu (sjezdu na Letnou) při předjíždění zleva ohrozil řidiče K. H., nar. X, bytem X, který řídil vlastní motocykl tovární značky Suzuki, registrační značky X, v odbočovacím jízdním pruhu ve stejném směru jízdy. Došlo ke střetu pravé boční části motocyklu registrační značky X s levou boční částí motocyklu registrační značky X a jeho řidiče, přičemž v důsledku střetu byl řidič (žalobce) odhozen vlevo, na v pravém průběžném jízdním pruhu jedoucí osobní motorové vozidlo tovární značky Ford Mustang, registrační značky X, které řídil jeho vlastník J. B., nar. X, bytem X, se kterým se střetl a dopadl na vozovku, k pádu řidiče K. H. a motocyklu registrační značky X nedošlo. Při dopravní nehodě byla způsobena hmotná škoda na vozidle registrační značky X a vozidle registrační značky X, řidičem (žalobcem) byla uplatněna škoda na hodinkách zn. Polar, na iPadu zn. Appel, na oblečení a dioptrických brýlích zn. Oakley, dále došlo ke zranění řidiče K. H. a žalobce, který byl vozidlem rychlé záchranné služby převezen do Fakultní nemocnice V Motole, kde zůstal v hospitalizaci. Řidiči K. H. a J. B. se na výzvu policisty podrobili vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda nebyli ovlivněni alkoholem, dechová zkouška provedená přístrojem Alcotest Dräger byla v obou případech s negativním výsledkem. Žalobci byla odebrána v nemocnici krev, ze které bylo vyšetřením č. 349 metodou plynové chromatografie a kontrolní enzymatickou metodou prokázáno, že neobsahovala žádný alkohol. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, na motocyklu registrační značky X, byla vyloučena v odborném vyjádření znalce z oboru doprava, ekonomika a strojírenství, Ing. F. Š., ze dne 23. 11. 2019. Jiná technická závada, jako příčina dopravní nehody nebyla ohledáním zjištěna ani účastníky uplatněna. Policisté zjistili, že vozidlo

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

tovární značky Piaggio Beverly, registrační značky X, nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, neboť platnost jeho technické kontroly a měření emisí skončila dne 13. 4. 2018, za což mu byly podle ust. § 125c odst. 5 písm. d), odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., za použití ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, uloženy pokuta ve výši 5 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 (šesti) měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce po rekapitulaci některých částí napadeného rozhodnutí namítal, že v žádném případě nesouhlasí s tím, že byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, naopak žalobce má důvodné pochybnosti o odehrání se děje tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, a o tom, že není potřeba odborných vědomostí a znalostí k tomu, aby byl správně zjištěn skutkový stav a že stačí běžná úřednická znalost a zkušenost. Měl za to, že správnímu orgánu uvedl, proč navrhuje znalecký posudek, návrh je plně odůvodněn a není jeho chybou, když i vzhledem k následku, který děj měl, nebyl posudek vyhotoven již orgány policie, které měly věc v gesci, než ji postoupily správnímu orgánu; při šetření policie a projednávání došlo k pochybení, které konstatovalo též příslušné státní zastupitelství. Namítal, že vzhledem k závažnosti dopadu, které jednání mělo, by nade vší pochybnost měla být vyloučena možnost, že se jednání dopustil i druhý účastník nehody, tj. pan K. H., který řídil motocykl reg. zn. X. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení a aby bylo rozhodnuto o nákladech řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí sdělil velmi podrobně důvody, proč neprovedl důkaz znaleckým posudkem (s. 4 a 5), na danou pasáž plně odkazuje. Dodal, že pan H. neměl na nehodu žalobce vůbec žádný vliv, neboť do něj žalobce při předjíždění narazil, důkaz znaleckým posudkem je v této věci zcela nadbytečný, dle judikatury Nejvyššího správního soudu je žalovaný povinen odůvodnit neprovedení navržených důkazů, což v nyní projednávané věci učinil. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu (včetně připojeného trestního spisu) soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
6. Správní řízení bylo vedeno pro skutek, kdy dne 13. 8. 2019 v době kolem 08:43 hodin žalobce řídil motocykl tovární značky Piaggio Beverly, registrační značky X, v Praze 7, v tunelu Blanka ve směru od Prahy 8 na Prahu 6, kde v odbočovacím jízdním pruhu (sjezdu na Letnou) při předjíždění zleva ohrozil řidiče K. H., nar. X, bytem X, který řídil vlastní motocykl tovární značky Suzuki, registrační značky X, v odbočovacím jízdním pruhu ve stejném směru jízdy. Došlo ke střetu pravé boční části motocyklu registrační značky X s levou boční částí motocyklu registrační značky X a jeho řidiče, přičemž v důsledku střetu byl řidič (žalobce) odhozen vlevo, na v pravém průběžném jízdním pruhu jedoucí osobní motorové vozidlo tovární značky Ford Mustang, Shodu s prvopisem potvrzuje X.

registrační značky X, které řídil jeho vlastník J. B., nar. X, bytem X, se kterým se střetl a dopadl na vozovku, k pádu řidiče K. H. a motocyklu registrační značky X nedošlo.

7. K uvedenému závěru jsou ve správním spisu (a připojeném trestním spisu) obsaženy následující dokumenty: protokol o nehodě ze dne 13. 8. 2019 včetně doplnění a změn ze dne 16. 8. 2019, situační plánec dopravní nehody ze dne 2. 9. 2019, fotografická dokumentace místa nehody a stavu vozidel po nehodě č.j. KRPA-290013/TČ-2019-000006-521, popis a situační fotografie z kamerových záznamů č.j. KRPA-290013/TČ-2019-000005-402, kamerový záznam č.j. KRPA-290013-27/TČ-2019-000005-402, fotografie ze dne 26. 8. 2019 znázorňující poškození motocyklu registrační značky X a lehké poranění lýtky K. H. a odpověď společnosti SATRA, spol. s r.o. ze dne 21. 8. 2019 na výzvu ke sdělení nejvyšší dovolené rychlosti v místě nehody s dokumentací; vlastní správní spis k danému závěru obsahuje též svědeckou výpověď K. H. ze dne 8. 9. 2020 zaznamenanou v protokolu č.j. MHMP 1373157/2020/Šil.
8. Ve věci bylo nejprve dne 13. 8. 2019 zahájeno trestní řízení, dne 28. 10. 2019 bylo zástupci žalobce sděleno, že mu nebude umožněno nahlédnout do spisu, následné žádosti o přezkoumání postupu vyhověl státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 dne 18. 11. 2019, policejní orgán měl vyhodnotit postavení žalobce v trestním řízení a znovu rozhodnout o jeho žádosti o nahlédnutí do spisu. Ve věci byl též přibrán znalec, avšak s ohledem na vyhodnocení podkladů (mj. kamerových záznamů) bylo přibrání znalce jako nadbytečné a neekonomické zrušeno, znalec Ing. F. Š. však ve věci vyhotovil odborné vyjádření ze dne 23. 11. 2019 týkající se technického stavu žalobcova motocyklu, dle odborného vyjádření nebyla na motocyklu zjištěna žádná technická závada, která by měla vliv na vznik či průběh dopravní nehody ze dne 13. 8. 2019, všechna poškození vznikla až jako následek předmětné dopravní nehody. Dne 28. 11. 2019 byla věc odevzdána k projednání přestupku správnímu orgánu I. stupně.
9. Příkazem ze dne 17. 4. 2020 č.j. MHMP 345432/2020/Šil byl žalobce uznán vinným tím, že jako řidič užil k jízdě vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, a předjížděl, když to bylo zakázáno (při předjíždění ohrozil řidiče, kterého předjížděl), v důsledku čehož způsobil dopravní nehodu, která byla blíže specifikována, čímž spáchal z nedbalosti přestupky podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., za což mu byla podle ust. § 125c odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) téhož zákona uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v řízení všech motorových vozidel, a to na dobu 6 měsíců. Proti příkazu podal žalobce odpor.
10. V podání ze dne 15. 9. 2020 navrhl žalobce vypracovat znalecký posudek, který by zodpověděl následující otázky:
 - a) jaká rychlost jízdy byla poškozeného K. H. před střetem,
 - b) jaká rychlost jízdy byla obviněného P. K. před střetem,
 - c) zda mohl poškozený K. H. sledovat to, že za ním jede obviněný P. K. a od kdy,
 - d) zda poškozený K. H. skutečně jel způsobem, jaký uvedl ve své výpovědi, tj. že chtěl odbočovat na Letnou, tj. jak uvedl při svém výslechu, že odbočil vpravo do odbočovacího pruhu a k nárazu došlo poté, a to pravým bokem motocyklu obviněného P. K. do levého boku poškozeného K. H.,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

e) zda někdo z účastníků nehody porušil dopravní předpisy a pokud ano, tak kdo a zda toto porušení mělo vliv na způsobenou kolizi.

Žalobce v podání uvedl, že znalecký posudek byl navržen k objasnění příčiny dopravní nehody, aby bylo postaveno najisto, kdo a jak se na ní podílel, resp. ji zavinil; tento návrh nebylo možno učinit v průběhu trestního řízení a policejní orgán znalecký posudek nezadal.

11. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 13. 11. 2020 bylo shledáno, že žalobce se dopustil přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. porušením ust. § 5 odst. 1 písm. a) a § 17 odst. 5 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., a to specifikovaným konkrétním jednáním, za což mu byly uloženy pokuta ve výši 5 000 Kč, zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, na dobu 6 (šesti) měsíců a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení. V odůvodnění správní orgán I. stupně mj. uvedl, že žalobce bez pochybností jednal v rozporu s povinností dle ust. § 17 odst. 5 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., podle něž *řidič nesmí předjíždět, jestliže by ohrozil nebo omezil protijedoucí řidiče nebo ohrozil jiné účastníky provozu na pozemních komunikacích*, vyhodnotil, že jednání žalobce bylo nejbližší v příčinném vztahu k následku, shledal, že žalobce porušil pravidla silničního provozu, čímž byla způsobena nehoda, zvážil všechny důkazy jednotlivě i jejich vzájemné souvislosti, a to výpověď žalobce a svědka K. H., protokol o nehodě, situační plánek, fotodokumentaci, a zejména kamerové záznamy, na kterých byla zachycena jízda obou motocyklů, jejich střet i následný děj, žalovaný obsah záznamu velmi podrobně popsal. Dospěl k závěru, že kamerovým záznamem je vyvráceno jak žalobcovo tvrzení, že v době střetu se motocykl K. H. nacházel na středové dělicí čáře mezi pravým odbočovacím a pravým průběžným pruhem, tak jeho tvrzení, že nechtěl předjíždět, výpověď svědka K. H. pak zapadá do zjištění z kamerových záznamů. Po vyhodnocení kamerových záznamů shledal, že žalobce v odbočovacím jízdním pruhu nebezpečně předjížděl a zjevně ohrozil předjížděného řidiče motocyklu K. H., který na vzniklé nebezpečí reagoval prudkým brzděním, stejně jako žalobce, kdy následně došlo k bočnímu střetu obou motocyklů. Uvedeným zjištěním odpovídají i další důkazy, odborné vyjádření ze dne 23. 11. 2019 pak vyloučilo technickou závadu žalobcova motocyklu coby příčinu nehody. K návrhu na vypracování znaleckého posudku správní orgán I. stupně uvedl, že znalci nepřísluší řešení právních otázek, rychlost obou motocyklů zjevně nebyla příčinou dopravní nehody a její zjišťování by pouze prodražilo a prodloužilo řízení, skutkový stav byl zjištěn dostatečně, nejsou o něm žádné pochybnosti, důkazní prostředky zajištěné policejním orgánem byly doplněny výpovědí žalobce (obviněného) a svědka H. a jsou dostatečné k vydání meritorního rozhodnutí, vypracování znaleckého posudku by bylo nadbytečné.
 12. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém vyjádřil pochybnosti ohledně průběhu skutkového děje, namítal, že nebyl vypracován znalecký posudek, bez něj nelze mít skutkový stav za dostatečně zjištěný.
 13. V napadeném rozhodnutí ze dne 19. 4. 2021 žalovaný konstatoval, že bylo dostatečně prokázáno, že žalobce při předjíždění ohrozil K. H., zároveň řídil vozidlo, které nemělo platnou technickou kontrolu. Poukázal na to, že otázka potřebnosti znaleckého posudku je otázkou objektivní, znalci se přibírají k tomu, aby posuzovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, a aby z těchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky, nepřibírají se však k posouzení právních
- Shodu s prvopisem potvrzuje X.

otázek ani otázek, k jejichž správnému porozumění a řešení není potřeba odborných znalostí, avšak stačí, s ohledem na okolnosti případu, běžná úřednická zkušenost a znalost. Ve správním řízení se znalec nepřibírá též tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi či si může opatřit odborné posouzení ze strany jiného správního orgánu. Je třeba vycházet z toho, že příkazuje-li právní řád určitým orgánům určité funkce, je nutno mít za to, že jim přiznává způsobilost, zejm. takové znalosti a zkušenosti, aby tyto funkce mohly plnit. Shledal, že s průběhem nehodového děje se správní orgán I. stupně řádně vypořádal, výpověď žalobce vyhodnotil jako nevěrohodnou, s jeho argumentací se lze plně ztotožnit, byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, další důkazy není nutné provádět, dle § 52 správního řádu není správní orgán vázán důkazními návrhy účastníků, znalecký posudek by do věci nevnesl žádné nové poznatky, a proto nebyl proveden jako nadbytečný, což bylo odůvodněno již v prvostupňovém rozhodnutí. Ohledně závěrů o zjištění skutkového stavu a o znaleckém dokazování žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 5. 9. 2011 č.j. 8 As 41/2010 – 117, ze dne 12. 5. 2010 č.j. 1 Afs 71/2009 – 113, ze dne 22. 5. 2013 č.j. 6 As 14/2013 – 23 a ze dne 21. 10. 2015 č.j. 8 As 29/2015 – 40).

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen „s.ř.s.“). Při přezkoumávání vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
16. Podle ust. § 52 správního řádu *účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.*
17. Podle ust. § 56 věty první správního řádu *závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce.*
18. Podle ust. § 17 odst. 5 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. *řidič nesmí předjíždět, jestliže by ohrozil nebo omezil protijedoucí řidiče nebo ohrozil jiné účastníky provozu na pozemních komunikacích.*
19. Podle ust. § 2 písm. l) zákona č. 361/2000 Sb. *nesmět ohrozit znamená povinnost počínat si tak, aby jinému účastníku provozu na pozemních komunikacích nevzniklo žádné nebezpečí.*
20. Předně je třeba uvést, že správní orgán není vázán důkazními návrhy účastníků, vždy však musí provést důkazy potřebné ke zjištění stavu věci. Správní orgán ovšem navržené důkazy nesmí opominout, musí vždy odůvodnit, proč je neprovedl. Obecně k dokazování ve správním řízení Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) v právní větě k rozsudku ze dne 13. 11. 2009 č.j. 5 As 29/2009 – 48 uvedl: „Není na libovůli správního

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníků na provedení důkazů naloží, neboť správní orgán sice není ve smyslu § 52 správního řádu povinen všechny důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí uvést, proč se tak stalo. Správní orgán je oprávněn, ale i povinen odpovědně vážit, které důkazy je třeba provést, zda je potřebné stav dokazování doplnit a posuzovat důvodnost návrhů stran na doplnění dokazování. Zásada volného hodnocení důkazů neznamená, že by bylo rozhodujícímu orgánu dáno na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoli a o které opře skutkové závěry a které opomene.“ Dokazování znaleckým posudkem má být provedeno, je-li nezbytné posoudit skutečnosti, k nimž je třeba odborných znalostí, kterými úřední osoby nedisponují. Nejvyšší správní soud se k dokazování znaleckým posudkem ve správním řízení vyslovil v právní větě k rozsudku ze dne 12. 5. 2010 č.j. 1 Afs 71/2009 – 113, publ. pod č. 2313/2011 Sb. NSS: „Znalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, aby sdělovali úřadu nebo soudu své názory a úsudky o otázkách rázu právního nebo o otázkách, k jejichž správnému porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost. Ve správním řízení vedle toho platí, že se znalec nepřibírá též tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi či si může opatřit odborné posouzení předmětných skutečností ze strany jiného správního orgánu (srov. § 56 správního řádu z roku 2004).“ Uvedené závěry se týkají též posuzování dopravních nehod, správní orgán tedy nemusí vyhovět návrhu účastníka na provedení dokazování znaleckým posudkem, může-li věc skutkově posoudit sám. V právní větě k rozsudku ze dne 22. 5. 2013 č.j. 6 As 14/2013 – 23 Nejvyšší správní soud konstatoval: „Jestliže jde o jednoduchou dopravní nehodu, u níž lze vyhodnotit průběh a příčinnou souvislost laickým úsudkem, případně odborným posouzením správního orgánu projednávajícího dopravní přestupky, pak správní orgán nemusí vyhovět návrhu obviněného na ustanovení znalce (§ 56 správního řádu z roku 2004). Je pouze třeba, aby toto své rozhodnutí náležitě odůvodnil.“

21. V projednávané věci vyplývá skutkový děj především z kamerových záznamů a jejich fotografické analýzy, které jsou součástí trestního spisu připojeného ke spisu správnímu. Z těchto podkladů je zcela zřejmé a jednoznačné, že žalobce si při předjíždění nepočínal tak, aby jinému účastníku (K. H.) nevzniklo žádné nebezpečí, naopak jej svou jízdou ohrozil. Oba motocykly jely znatelně rychleji než ostatní vozidla, a to i přes plynulost provozu, žalobce se pak rozhodl začít předjíždět ve chvíli, kdy ve vedlejšímu pruhu jel nákladní automobil, přes který nemohlo být dostatečně vidět a nebylo zjevné, zda se před něj nezařadí jiné vozidlo (k tomu došlo v podobě osobního vozu Ford Mustang), předjíždění též započalo na místě, kde nebyl rovný úsek, ale zatáčka, žalobce při předjíždění evidentně nepostupoval tak, aby měl dostatečnou jistotu, že mezi motocyklem K. H. a dalšími (potenciálními) vozidly ve vedlejšímu pruhu bude dostatečný prostor umožňující nekomplikované a nerizikové předjetí. V kontextu všech uvedených okolností nemohlo být předjíždění na daném místě v daný okamžik bezpečné, naopak bylo zjevné, že ostatním účastníkům silničního provozu, konkrétně především K. H. jedoucímu na druhém motocyklu, takto necitlivým předjížděním nebezpečí vzniklo a žalobce si tohoto nebezpečí minimálně měl a mohl být vědom.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

22. Soud souhlasí se žalovaným, že skutkový stav byl řádně zjištěn, přičemž provedené důkazy k tomu byly dostatečné. K vyvozeným závěrům nebylo další dokazování potřebné, tím méně dokazování znaleckým posudkem, neboť skutkové otázky nevyžadovaly odborné posouzení (s výjimkou technického stavu žalobcova motocyklu, k němuž bylo pořízeno odborné vyjádření) a vše podstatné vyplývá z již provedených důkazů. Soud má za to, že otázky, které dle návrhu žalobce (podání ze dne 15. 9. 2020) měly být vyřešeny znaleckým posudkem, nejsou pro posouzení rozhodných skutkových okolností nezbytné. Je zjevné, že žalobce i K. H. jeli výrazně rychleji než ostatní vozidla, ale přesná rychlost není z hlediska přestupkového jednání zásadní. Otázky c) a d) jsou potom zaměřené na chování K. H., netýkají se přímo žalobcova jednání, přitom ale právě žalobcovo jednání bylo předmětem přestupkového řízení. Navíc je z provedeného dokazování zřejmé, že K. H. se na přestupkovém jednání žalobce nijak nepodílel. Otázka e) pak jednoznačně směřuje na právní posouzení, které však znalci nepřísluší (srov. výše citovanou právní větu k rozsudku NSS ze dne 12. 5. 2010 č.j. 1 Afs 71/2009 – 113, publ. pod č. 2313/2011 Sb. NSS).
23. Rovněž je třeba zdůraznit, že předmětem řízení bylo porušení povinnosti dle ust. § 17 odst. 5 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. spočívající v ohrožujícím předjíždění, součástí skutkové podstaty navazujícího přestupku (§ 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb.) pak není způsobení dopravní nehody ani závažnost dopadů tohoto jednání. V tomto rámci správní orgány v obou rozhodnutích (zvláště správní orgán I. stupně) dostatečně zjistily skutkový stav i odůvodnily neprovedení dokazování znaleckým posudkem. V prvostupňovém rozhodnutí je na s. 7 – 9 obsaženo detailní, srozumitelné a logické vyhodnocení všech důkazů, na s. 9 a 10 je řádně odůvodněno neprovedení dokazování znaleckým posudkem, správní orgán I. stupně postupoval plně v souladu s § 52 správního řádu. Napadené rozhodnutí uvedené závěry prvostupňového rozhodnutí plně aprobovalo, k tomu byly uvedeny odkazy na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, takové posouzení soud považuje za dostačující, a to i s ohledem na stručnost a obecnost odvolacích námitek.
24. Soud shledal, že neprovedení důkazu znaleckým posudkem bylo řádně odůvodněno. V tomto ohledu není relevantní, zda policejní orgán v předcházejícím trestním řízení pochybil. Jak navíc vyplývá z připojeného trestního spisu, pochybení policejního orgánu bylo státním zástupcem shledáno v chybném posouzení žádosti o nahlédnutí do spisu, v průběhu přestupkového řízení však měl žalobce dostatek příležitostí do celého spisu nahlédnout a vyjádřit se k němu, čehož také využil (dne 19. 10. 2020, což je zaznamenáno v protokolu č.j. MHMP 1601161/2020/Šil), pochybení policejního orgánu v trestním řízení tak z hlediska řízení o přestupku nemělo vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé.
25. Soud dále konstatuje, že na posouzení viny žalobce z hlediska spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 361/2000 Sb. pro porušení ust. § 17 odst. 5 písm. c) téhož zákona by se nic nezměnilo, ani kdyby se nezákonného jednání dopustil i druhý účastník dopravní nehody K. H. Pro řízení o přestupcích (i trestných činech) platí tzv. teorie podmínky, pachatel, aby byl za delikt odpovědný, nemusí sám svým jednáním naplnit veškeré okolnosti, které jsou příčinou protiprávního následku, nýbrž postačí, je-li jeho jednání jednou z příčin následku, avšak bez této příčiny by ke škodlivému následku nemohlo dojít. Jednání pachatele tak musí být nutnou podmínkou pro vznik následku (*conditio sine qua non*), byť by následek nemohl nastat
- Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ani bez přítomnosti dalších okolností, k nimž pachatel nikterak nepřispěl. Nejvyšší správní soud teorii podmínky charakterizoval ve svém rozsudku ze dne 18. 1. 2012 č.j. 4 Ads 109/2011 – 69: „V teorii práva se příčinný vztah stanoví za pomoci teorie podmínky. Tato metoda zjišťuje, zda by se daný následek v jeho konkrétní podobě stal, pokud by se odmyslelo určité jednání. Příčinou je každý jev, bez něhož by jiný jev nenastal, resp. nenastal způsobem, jakým nastal. Není přitom rozhodné, jestli k následku došlo působením více skutečností, nejenom jednáním dotyčného subjektu. Určitá skutečnost proto neztrácí povahu příčiny jen proto, že kromě ní vedly k následku i jiné skutečnosti. Příčinná souvislost je tak dána i tehdy, jestliže vedle příčiny, která způsobila následek, působila i další, jiná příčina, přičemž není rozhodné, jestli každá z těchto příčin byla sama o sobě způsobilá přivodit následek nebo mohla tento následek přivodit jen ve vzájemném spolupůsobení s druhou příčinou. Jestliže by však následek způsobila jiná příčina, která by zcela nahradila jednání dotyčného subjektu a působila by jako vylučná příčina místo jeho jednání, pak by podmínka příčinné souvislosti mezi jednáním subjektu a následkem nebyla splněna (srov. Jelínek J. a kol.: *Trestní právo hmotné*, 2. vydání, Leges, Praha 2010, str. 174 a násl.).“ Z trestněprávní judikatury k teorii podmínky lze odkázat např. na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 1. 2016 sp. zn. 7 Tdo 1626/2015, publ. pod č. 37/2016 Sb. rozh. tr. I kdyby se tak protiprávního jednání dopustil i druhý účastník, K. H., nemělo by to vliv na posouzení viny žalobce, jelikož stačilo, aby se žalobce na protiprávním jednání podílel alespoň z relevantní části, k čemuž nepochybně došlo. Pokud by byl shledán podstatný podíl i druhého účastníka, bylo by namístě zahájit přestupkové řízení i s ním, nikoli vyvinut žalobce.

26. Soud na základě shora uvedeného neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. ledna 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.